

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 952

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 18 octombrie 2004

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 349 din 21 septembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală	1-3		
Decizia nr. 369 din 28 septembrie 2004 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	3-4		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.643. — Hotărâre privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, referitoare la măsuri de finalizare a aplicării Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români			
		pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată.....	5-6
		1.671. — Hotărâre privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2004, pentru susținerea sistemului de protecție a copilului	6-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.242. — Ordin al secretarului de stat al Autorității Naționale a Vămirilor pentru modificarea Deciziei directorului general al Direcției Generale a Vămirilor nr. 471/2002 privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul României	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 349

din 21 septembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Nicoleta Grigorescu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată, prin avocat, de Lenuța Borza în Dosarul nr. 3.809/P/2003 al Curții de Apel Oradea.

La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public, apreciind că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.809/P/2003, **Curtea de Apel Oradea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁶ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată, prin avocat, de Lenuța Borza în cauza ce are ca obiect judecarea unui recurs penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că alin. 2 al art. 385⁶ din Codul de procedură penală este restrictiv față de alin. 3 al aceluiași articol și „institue un tratament inegal prin privarea recurentului de dreptul la un proces echitabil, lăsând în afara controlului legalității hotărârii aspecte care nu au fost invocate de părți, care nu au fost sesizate, care nu au fost luate în considerare de către instanța de judecată, în mod nelegal, sau care nu au corespondent în prevederile art. 385⁹ din Codul de procedură penală“. Consideră că în situația în care prima instanță și instanța de apel în mod nejustificat au respins cererea de probațiune în apărare, iar în recurs nu se mai pot administra probe, contrar prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, partea nu beneficiază de un proces echitabil.

Curtea de Apel Oradea consideră că excepția ridicată este întemeiată, întrucât „nu se poate accepta, fără a se încălca dreptul la un proces echitabil, ca în competența instanței de recurs să nu se prevadă aceleași atribuții de control judiciar, indiferent dacă acțiunea penală este supusă și apelului sau numai recursului“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, iar în conformitate cu art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, a fost solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată. În acest sens arată că, „în ipoteza prevăzută la art. 385⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală, legiuitorul a restrâns sfera controlului jurisdicțional la elementele de nelegalitate expres prevăzute de lege, tocmai în considerarea efectului devolutiv al apelului“.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate a art. 385⁶ nu este întemeiată, deoarece acest text de lege „nu oprește părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești, de a fi apărute și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează, într-o societate democratică, desfășurarea unui proces echitabil“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală, conform cărora „*Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele motivelor de casare prevăzute în art. 385⁹*“.

În opinia autorului excepției dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor art. 21 alin. (3) din Constituție, republicată, potrivit cărora „*Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil*“.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*“.

Analizând dispozițiile art. 385⁶ din Codul de procedură penală, Curtea reține că acestea reglementează efectul devolutiv al recursului, precum și limitele acestuia, ținând seama de două situații distincte, prevăzute în alin. 2, când hotărârea penală a fost supusă apelului, iar prin recurs se atacă decizia pronunțată în apel, situație în care instanța de recurs poate examina cauza numai în limitele motivelor prevăzute de art. 385⁹, și în alin. 3, când hotărârea primei instanțe, potrivit legii, nu poate fi atacată cu apel, situație în care recursul are efect devolutiv, ca și apelul, iar „*instanța este obligată ca, în afara temeiurilor invocate și cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele*“.

Reglementarea diferită se justifică prin deosebirile esențiale existente între cele două situații avute în vedere de legiuitor. În prima situație, în urma exercitării căii de atac a apelului, cauza a fost, integral și sub toate aspectele legalității și temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță, examinată de o instanță de control judiciar, la un grad de jurisdicție superior. Recursul, fiind a doua cale ordinară de atac, ce urmează a fi soluționată la cel de-al treilea grad de jurisdicție, poate fi exercitat pentru motive de casare concret și limitativ determinate, care vizează legalitatea deciziei pronunțate în apel.

Curtea reține că art. 385⁹ din Codul de procedură penală prevede 22 de motive de casare care pot fi invocate prin recurs și dintre care majoritatea trebuie verificate de instanța de recurs și din oficiu, chiar dacă nu au fost invocate de recurent. Aceste motive pot fi invocate cu privire la soluționarea atât a laturii penale, cât și a laturii civile a procesului penal.

Dispozițiile procedurale referitoare la judecarea legătură cu aceste dispoziții legale nu se ridică probleme procesului penal în cele trei grade de jurisdicție sunt de legate de constituționalitate, ci doar probleme legate de natură să asigure desfășurarea unui proces echitabil. În corecta aplicare a lor.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, al art. 1, 2, 3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Lenuța Borza în Dosarul nr. 3.809/P/2003 al Curții de Apel Oradea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 369

din 28 septembrie 2004

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Guvernului nr. 92/2003, în urma republicării acestui act normativ.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 30 martie 2004, pronunțată în Dosarul C nr. 52/2004, **Judecătoria Dej a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 127 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, și a dispozițiilor art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția a fost ridicată de Municipiul Dej, prin primar Ioan Ungur, cu ocazia soluționării unei contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale care consacră accesul liber la justiție și dreptul la apărare. În sprijinul acestor afirmații invocă jurisprudența Curții Constituționale prin Decizia nr. 208/2000, în care s-a statuat că dispozițiile art. 6 din Legea nr. 105/1997, potrivit cărora taxa de timbru era stabilită la un nivel de zece ori mai mic decât cel prevăzut în art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 și în art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, erau neconstituționale. De asemenea, autorul excepției apreciază că „textele de lege criticate creează un regim discriminatoriu între persoanele juridice sărace și cele bogate, între cei cu posibilități financiare mari și cei cu posibilități financiare reduse”.

Judecătoria Dej, apreciind că neconstituționale textele de lege criticate în raport cu art. 16, art. 21 și art. 24 alin. (1) din Constituție, republicată, precum și cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, consideră că excepția de neconstituționalitate

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Municipiul Dej prin primar Ioan Ungur în Dosarul C nr. 52/2004 al Judecătoriei Dej.

La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin care aceasta solicită amânarea cauzei, în vederea pregătirii apărării.

Având cuvântul asupra acestei chestiuni prealabile, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii, apreciind că partea a dispus de un timp suficient pentru a-și pregăti apărarea.

Deliberând, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, republicată, și al celor ale art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de amânare.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, învederând că prevederile legale criticate, declarate neconstituționale de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, nu au mai fost păstrate în textul Ordonanței

este întemeiată. În acest sens arată că, deși prin deciziile nr. 229/2003, nr. 276/2003 și nr. 313/2003 Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate ce priveau dispozițiile art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, prin Decizia nr. 40/2004 au fost admise criticile aduse dispozițiilor identice cuprinse în art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003. Instanța de judecată observă însă că, la data pronunțării încheierii prin care a sesizat Curtea Constituțională, nu se scursese termenul de 45 de zile de la publicarea Deciziei nr. 40/2004, termen după care, potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, republicată, dispozițiile legale constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice. De asemenea, consideră că practica Curții Constituționale cu privire la prevederile art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002, respectiv art. 164 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 este „neunitară”. Având în vedere aceste două aspecte, consideră justificată sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens arată că, prin dispozițiile art. 200 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 a fost abrogată, excepție făcând art. 152. De asemenea, amintește că, prin Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, Curtea a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003. În final, arată că, potrivit prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, Curtea nu se poate pronunța decât asupra constituționalității unei legi sau ordonanțe sau a unor prevederi dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, nu pot face obiectul excepției prevederile legale constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și a art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, al art. 1, 2, 3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Municipiul Dej prin primar Ioan Ungur în Dosarul C nr. 52/2004 al Judecătoriei Dej.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 septembrie 2004.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 127 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 14 august 2003, precum și dispozițiile art. 164 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 29 decembrie 2003.

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și (2) și art. 24.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, anterior sesizării sale, Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 a fost abrogată prin art. 200 lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, excepție făcând prevederile art. 152. Dispozițiile art. 127 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 au fost preluate, însă cu un conținut identic, în art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

Așa fiind, Curtea apreciază că obiect al controlului de neconstituționalitate în prezenta speță îl constituie dispozițiile art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

Examinând aceste dispoziții, Curtea constată că, prin Decizia nr. 40 din 29 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 16 martie 2004, a declarat aceste prevederi legale ca fiind neconstituționale. Cu acel prilej Curtea a reținut că dispozițiile art. 164 alin. (1), (2) și (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, condiționând însăși înregistrarea contestației la executare de plata unei cauțiuni, au semnificația drastică a unui fine de neprimire a cererii de sesizare a instanței, ceea ce îngreădește liberul acces la justiție.

Tinând cont de soluția Curții, cu prilejul republicării Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, legiuitorul a îndepărtat soluția legislativă criticată, ea nemalegându-se în conținutul actului normativ republicat.

Având în vedere aceste aspecte, precum și faptul că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea nu se poate pronunța decât asupra constituționalității dispozițiilor dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, excepția apare ca fiind inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, referitoare la măsuri de finalizare a aplicării Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, referitoare la măsuri de finalizare a aplicării Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în

proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 7 octombrie 2004.
Nr. 1.643.

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Alin Teodorescu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, referitoare la măsuri de finalizare a aplicării Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată

Art. 1. — Departamentul pentru aplicarea Legii nr. 9/1998, denumit în continuare *Departament*, se constituie ca structură fără personalitate juridică în cadrul Cancelariei Primului-Ministru.

Art. 2. — (1) Departamentul este condus de către un secretar de stat, numit prin decizie a primului-ministru, și este subordonat șefului Cancelariei Primului-Ministru.

(2) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, secretarul de stat emite ordine și instrucțiuni cu caracter intern.

Art. 3. — Secretarul de stat are următoarele atribuții principale:

a) organizează, conduce și răspunde, potrivit legii, de întreaga activitate a Departamentului;

b) aprobă prin ordin Regulamentul de organizare și funcționare a Departamentului.

Art. 4. — Departamentul are următoarele atribuții principale, prevăzute la art. 7 din Legea nr. 9/1998, coroborat cu art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004:

a) primește hotărârile transmise de comisiile județene și a municipiului București și le înregistrează într-un registru special deschis;

b) analizează hotărârile primite de la comisiile județene și a municipiului București și solicită avizul consultativ al Asociației Române a Victimelor Represiunilor Staliniste — Secția Cadrilater;

c) înaintează propunerile de validare/invalidare a hotărârilor comisiilor județene și a municipiului București, în termenul stabilit de lege, către șeful Cancelariei Primului-Ministru, care va dispune prin ordin;

d) analizează contestațiile primite de la solicitanți împotriva hotărârilor comisiilor județene și a municipiului București, solicită avizul consultativ al Asociației Române a

Victimelor Represiunilor Staliniste — Secția Cadrilater și propune șefului Cancelariei Primului-Ministru admiterea sau respingerea prin ordin a contestațiilor;

e) comunică ordinul șefului Cancelariei Primului-Ministru de invalidare a hotărârilor comisiilor județene și a municipiului București; poate solicita noi acte și relații;

f) comunică ordinele șefului Cancelariei Primului-Ministru atât solicitanților, cât și comisiilor județene sau a municipiului București;

g) propune reactualizarea despăgubirilor, conform prevederilor Legii nr. 9/1998, la data emiterii ordinului de validare.

Art. 5. — (1) Procedura de validare constă în verificarea condițiilor prevăzute de lege referitoare la:

a) calitatea de beneficiar al Legii nr. 9/1998;

b) calitatea de moștenitor a solicitantului;

c) existența documentelor emise de Arhivele Naționale, care atestă situația bunurilor pentru care se solicită compensații.

(2) În cazul neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) Departamentul propune invalidarea hotărârilor și transmiterea lor către comisiile județene și a municipiului București.

(3) Dacă se constată erori de calcul al despăgubirilor, omiterea unuia sau mai multor moștenitori, apariția de moștenitori ca urmare a decesului beneficiarului sau depășirea plafonului maxim al despăgubirilor, Departamentul propune validarea pe fond a hotărârilor comisiilor județene și a municipiului București și rectificarea acestora în privința mențiunilor de mai sus.

Art. 6. — (1) Propunerile de validare sau invalidare sunt transmise șefului Cancelariei Primului-Ministru însoțite de

avizul consultativ al Asociației Române a Victimelor Represiunilor Staliniste — Secția Cadrilater.

(2) Asociația își desemnează 2 reprezentanți care își desfășoară activitatea la sediul Departamentului.

(3) Avizul este acordat în termen de 24 de ore de la consultarea dosarului și a propunerii de validare sau invalidare, neacordarea în termen echivalând cu avizul favorabil.

(4) Avizul consultativ nefavorabil este motivat.

Art. 7. — Propunerea de validare sau invalidare transmisă șefului Cancelariei Primului-Ministru poate fi însoțită de propunerea de reactualizare a despăgubirilor, dacă aceasta este necesară.

Art. 8. — (1) Ordinul de validare sau invalidare precizează existența termenului de 30 de zile pentru depunerea contestațiilor.

(2) Prin ordinul de validare i se solicită beneficiarului ca, după expirarea termenului de 30 de zile, să comunice Departamentului numărul de cont și banca la care dorește să i se efectueze plata.

(3) În cazul în care există mai mulți beneficiari sau moștenitori, aceștia transmit, în original, procura notarială prin care împuternicesc pe unul dintre ei să primească plata, împreună cu numărul de cont al acestuia, sau certificatul de moștenitor împreună cu numărul de cont al fiecărui moștenitor.

(4) Comunicarea acestor date înainte de împlinirea termenului de 30 de zile are semnificația renunțării la dreptul de a formula contestație.

Art. 9. — În baza ordinului de validare sau în baza hotărârii judecătorești definitive, Direcția generală economică din cadrul Cancelariei Primului-Ministru efectuează de îndată plata compensațiilor bănești.

Art. 10. — (1) Numărul maxim de posturi în cadrul Departamentului este de 20, inclusiv posturile ocupate de personalul detașat sau delegat, conform art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004.

(2) Personalului propriu al Cancelariei Primului-Ministru, care funcționează în cadrul Departamentului, nu i se aplică prevederile legale privitoare la funcționarii publici.

Art. 11. — Resursele financiare necesare Departamentului sunt cuprinse în bugetul Cancelariei Primului-Ministru.

Art. 12. — În termen de 15 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, secretarul de stat aprobă prin ordin Regulamentul de organizare și funcționare a Departamentului.

Art. 13. — Comisiile județene și a municipiului București sunt organizate, funcționează și au atribuțiile prevăzute în Legea nr. 9/1998, republicată, și în Hotărârea Guvernului nr. 753/1998, cu modificările ulterioare.

Art. 14. — Criteriile și modalitățile de stabilire a compensațiilor sunt cele prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 753/1998, cu modificările ulterioare.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2004, pentru susținerea sistemului de protecție a copilului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, al art. 25 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 21 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 48/2004 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2004,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din impozitul pe venit pentru bugetele locale pe anul 2004, cu suma de 403.000 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2004, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) se utilizează pentru finanțarea cheltuielilor privind susținerea sistemului de protecție a copilului.

Art. 2. — Utilizarea sumei prevăzute la art. 1 se face de către ordonatorii principali de credite, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2004.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de stat, ministrul administrației și internelor,

Marian Florian Săniuță

Ministrul delegat pentru administrația publică,

Gheorghe Emacu

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 14 octombrie 2004.

Nr. 1.671.

SITUAȚIA
sumelor repartizate pe județe pentru finanțarea sistemului de protecție a drepturilor copilului

Nr. crt.	Județul	Suma — milioane lei —	Nr. crt.	Județul	Suma — milioane lei —
1.	Alba	14.000	18.	Hunedoara	9.000
2.	Argeș	12.000	19.	Ialomița	6.000
3.	Bacău	14.000	20.	Iași	26.000
4.	Bihor	8.000	21.	Ilfov	12.000
5.	Botoșani	14.000	22.	Maramureș	16.000
6.	Brașov	16.000	23.	Mehedinți	6.000
7.	Brăila	14.000	24.	Mureș	3.000
8.	Buzău	12.000	25.	Olt	16.000
9.	Caraș-Severin	5.000	26.	Prahova	16.000
10.	Călărași	8.000	27.	Sălaj	8.000
11.	Constanța	17.000	28.	Sibiu	17.000
12.	Covasna	3.000	29.	Suceava	26.000
13.	Dâmbovița	12.000	30.	Tulcea	5.000
14.	Galați	16.000	31.	Vaslui	16.000
15.	Giurgiu	10.000	32.	Vâlcea	14.000
16.	Gorj	14.000	33.	Vrancea	8.000
17.	Harghita	10.000			
TOTAL:				403.000	

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE CONTROL
AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR

ORDIN

pentru modificarea Deciziei directorului general al Direcției Generale a Vămirilor nr. 471/2002 privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul României

Având în vedere prevederile art. 94 paragraful 2 din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 20/1993, privind interconectarea dintre sistemele de tranzit ale României și cele ale Comunității Europene,

potrivit prevederilor art. 160 alin. 3 și ale art. 400 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 19 noiembrie 2001,

secretarul de stat al Autorității Naționale a Vămirilor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice prevăzute în anexa la Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămirilor nr. 471/2002 privind aplicarea sistemului de tranzit comun pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 14 august 2002, se modifică după cum urmează:

1. La punctul 4, litera d) va avea următorul cuprins:
„d) *birou centralizator* — biroul autorității vamale cu următoarele funcții principale: urmărirea operațiunilor de tranzit neîncheiate, efectuarea procedurii de cercetare, acordarea asistenței pentru recuperarea creanțelor, implementarea NCTS (Noul Sistem Computerizat de Tranzit)“.

2. Punctul 68 va avea următorul cuprins:

„68. Originalul exemplarului nr. 5, de confirmare a operațiunii de tranzit comun, se expediază de către biroul de destinație în maximum 3 zile de la data înregistrării în evidențele proprii, prin poștă, la biroul de plecare. Atunci când operațiunea de tranzit comun s-a derulat sub acoperirea unei garanții izolate, exemplarul nr. 5 va fi transmis de către biroul de destinație, prin poștă, la biroul de plecare, a doua zi de la data înregistrării operațiunii în evidențe.

Când se constată nereguli care au fost menționate în declarația de tranzit, exemplarul nr. 5 va fi transmis prin poștă imediat la biroul de plecare.

În toate situațiile pe plic va fi aplicată ștampila TRANZIT COMUN.

În situația prevăzută la pct. 67 alin. 2 lit. e), biroul centralizator transmite originalul exemplarului nr. 5, cu

mențiunile aferente și cu documentele anexate, biroului de plecare. Biroul de plecare consideră încheiată procedura T1 numai după ce principalul obligat a achitat drepturile vamale devenite exigibile.

La confirmarea informatică a operațiunii de tranzit, biroul de destinație va înscrie în mod obligatoriu, în câmpul «Observații», numărul și data înregistrării declarației de tranzit în evidențele proprii și, acolo unde este cazul, neregulile constatate cu privire la controlul efectuat.“

3. La punctul 71, alineatul 3 va avea următorul cuprins:

„Noul birou de destinație va transmite biroului de plecare exemplarul nr. 5, conform celor menționate la pct. 68, în vederea confirmării operațiunii de tranzit.“

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Secretarul de stat al Autorității Naționale a Vămirilor,
Tudor Tănăsescu

București, 7 octombrie 2004.
Nr. 1.242.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”